

A° 1934.

N° 68.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING van den 5den October 1934, No. 1188,
tot wijziging en aanvulling van de Instructie voor de gou-
vernements-geneeskundigen (P. B. 1918 No. 17).

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen den brief dd. 9 Juni 1934 No. 1095 van den Ad-
ministrateur van Financiën;

Gelet op het verbaal dd. 8 Augustus 1934 No. 1226.

Gelezen den brief dd. 27 Augustus 1934 No. 273/G. D. van
den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Gelet op artikel 18 van de verordening van den 11den
Maart 1918 (P. B. No. 15) in zake den dienst der gouvernements-
geneeskundigen.

Gelet op de Gouvernements-beschikking van den 16den
Maart 1918 No. 240 (P. B. No. 17), houdende vaststelling van
eene instructie voor de gouvernements-geneeskundigen, aan-
gevuld bij gouvernements-beschikking van den 15den Juli
1930 No. 856 (P. B. No. 64).

HEEFT GOEDGEVONDEN:

A. De instructie voor de gouvernements-geneeskundigen,
vastgesteld bij Gouvernements-beschikking van den 16den
Maart 1918 No. 240 (P. B. No. 17) en aangevuld bij de Gou-
vernements-beschikking van den 15den Juli 1930 No. 856 (P.
B. No. 64) te wijzigen en aan te vullen als volgt:

Ia. in het eerste lid van artikel 1 wordt in stede van de woorden „onvermogen en van gouvernements-beambten” gelezen „gouvernements-patiënten”;

b. aan dit artikel wordt een derde lid toegevoegd, luidende: „Onder gouvernements-patiënten worden verstaan:

1o. patiënten, die terzake van on- of minvermogen voor geneeskundige behandeling van gouvernementswege in aanmerking komen;

2o. patiënten, die uit hoofde van dienstbetrekking bij het Gouvernement op kosteloze behandeling recht hebben.”;

II. in artikel 8 wordt in stede van de woorden „onvermogene zieken” gelezen „gouvernements-patiënten”;

III. tusschen de artikelen 8 en 9 worden 4 nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

„Artikel 8a.

1. De gouvernements-geneeskundige mag een gouvernements-patiënt geen andere geneesmiddelen voorschrijven of kosteloos verstrekken dan die, welke voorkomen op een lijst (lijst A) door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst vastgesteld.

2. Meent de gouvernements-geneeskundige van de in lid 1 bedoelde regeling te moeten afwijken door andere geneesmiddelen voor te moeten schrijven of kosteloos te moeten verstrekken, dan verzoekt hij, alvorens tot het voorschrift of de verstrekking over te gaan, de toestemming van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

3. In geval van urgentie behoeft de gouvernements-geneeskundige de onder lid 2 bedoelde toestemming niet, doch is hij verplicht onder opgave der redenen, welke tot afwijking van den regel hebben geleid, daarvan melding te maken in een daartoe bestemd staat, welke maandelijks bij den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst moet worden ingediend.

4. In het bijzonder is de toestemming van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst vereischt voor de kosteloze verstrekking van:

1o. bronwateren en bronzouten met uitzondering van de kunstmatige bronzouten der pharmacopee;

2o. voedingsmiddelen als melksuiker, kindermel, ovomaltine, enz.;

3o. genotmiddelen of wijn, cognac, saccharine;

4o. geneesmiddelen in luxe-vorm, tabletten, capsules, tro-

chisci, ampullen, cosmetica, alle met uitzondering van die, welke op lijst A voorkomen;

5o. specialité's of geneesmiddelen, die door speciale verpakking of toevoeging van den naam van den fabrikant tot specialité worden bestempeld, uitgezonderd die, welke met name in lijst A zijn vermeld en dan nog in de kleinste verpakking, waarin zij in den handel zijn;

6o. orgaanpraeparaten.

Artikel 8b.

In geval het den gouvernements-geneeskundige geoorloofd is geneesmiddelen voor te schrijven of kosteloos te verstrekken, welke niet voorkomen in lijst A, bedoeld in artikel 8a, lid 1, moeten in plaats van merken-artikelen, waarvan de pharmacopee of het supplement daarop identieke praeparaten opgeeft, die aan dezelfde chemische eischen voldoen als aan het artikel zelf, de identieke praeparaten worden voorgeschreven of vervangen.

Artikel 8c.

De gouvernements-geneeskundige verstrekt van een geneesmiddel niet meer dan voor een week voldoende is. Indien de behandeling langer dan een week duurt, verstrekt hij niet meer dan telkens hoogstens voor een week.

Artikel 8d.

1. Het is den gouvernements-geneeskundige verboden aan gouvernements-patiënten geneesmiddelen te verkoopen, welke voorkomen op lijst A, bedoeld in art. 8a, eerste lid, voor zover het geen huismiddelen zijn of op bedoelde lijst voorkomende middelen, waarop betrekking heeft art. 8a, lid 4, sub 1o.—6o.

2. Het is den gouvernements-geneeskundige verboden tegen betaling te verstrekken:

a. huismiddelen;

b. middelen, niet voorkomend op lijst A bedoeld in art. 8a;

c. de in artikel 8a lid 4 onder 1o.—6o. genoemde middelen en geneesmiddelen,

tenzij de verstrekking der onder a, b en c bedoelde middelen en geneesmiddelen niet voor de behandeling van den gouvernements-patiënt noodzakelijk is, of tenzij, indien zij wel voor de behandeling van den gouvernements-patiënt noodig zijn, de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst tegen

kostelooze verstrekking bezwaar heeft. In het laatste geval houdt de gouvernements-geneeskundige van de verstrekking tegen betaling aanteekening in de in artikel 8a, lid 3, bedoelde maandelijksche opgave onder opgave van de aan den gouvernements-patiënt berekendèn prijs.”;

IV. in artikel 13 wordt in stede van de woorden „onvermogene patiënten” gelezen „gouvernements-patiënten”.

B. Te bepalen, dat afschrift dezer beschikking in het Publicatieblad zal worden geplaatst.

De Gouverneur voornoemd,

VAN SLOBBE.

Uitgegeven den 17den October 1934.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.